

holdene saaledes, at Haandværket og Industriem kom ind under fælles Vilkaar, hvor det var muligt at tilvejebringe saadanne. Med Hensyn til Forbrugsforeningerne have jo flere ærede Medlemmer udtalt sig. Et æret Medlem spurgte mig forleden, hvad „aabent Bod“ var. Jeg tror at have svaret paa det tidligere, og det forekommer mig, at det er noget, som bevarer sig selv. Aabent Bod paa Landet, som her er Tale om, er et Lokale, hvor alle og enhver kunne komme. Om der handles eller ikke handles i den aabne Bod, er et andet Spørgsmaal, men Synspunktet har jo været det, at det er umuligt at kontrollere, om der handles eller ikke, og derfor har man sat Mærket „aabent Bod“. Det er altsaa Mærket for Forbrugsforeninger, om de holde aabent Bod, og jeg har tilladt mig tidligere at bemærke, at naar de ikke holde aabent Bod, og naar de ikke sælge til Tredjemand, er der ingen, der lægger dem nogen som helst Hindring i Vejen. Altsaa jeg fastholder, at den Forstel, der er gjort mellem de to Slags Forbrugsforeninger, er heldig og rigtig. Det kan vel være, at det ærede Medlem fra Aalborg (Kramhøj) kan have Ret i, at man maa komme til en noget skarper Definition, til en noget skarper Bestemmelse af, hvad der er aabent Bod, og hvad der er Fordelingsloftale, saavel som af, hvad der er Forbrugsforening, hvad der er Andelsforening, og hvad der er Indtægter i Fællesskab; de Ting kunne strejfe noget ind paa hinanden, men det vil der jo nok kunne blive Lejlighed til. Det ærede Medlem fra Aalborg anviste en Mulighed til at beskytte den mindre Handel ved en særlig Bestatning af Storhandelen. Det var en ganske aparte Maade, det ærede Medlem vilde gaa til at bestatte Storhandelen paa, og jeg vil da i alt Fald gerne tage Anstand paa dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem dvælede udførligt ved Kapitel 7, Organisationen, som der er talt meget lidt om, og var i Grunden ikke vel fornøjet med, at Ministeren havde udeladt en Bestemmelse om, at der skulde bidrages ogsaa af dem, der ikke vare Medlemmer af Foreningen. Men det ærede Medlems Syn paa Bestemmelsen var et noget andet end det, som jeg har gjort gældende. Mit Hovedsynspunkt har egentlig været det, at naar en vis Klasse — altsaa her af Haandværkere — slutter

sig sammen til Fyldestgørelse af fælles Formaal, kan man indrømme denne Klasse visse Begunstigelser, give dem en vis bedre Stilling, og dette er noget, man ogsaa gør paa andre Omraader, paa Landboomraadet for Eksempel. Folk, der slutte sig til Foreninger der, have vi givet ganske særlige Begunstigelser, som vi ikke have givet dem, der staa udenfor. Det har altsaa været Synspunktet for Begunstigelsen. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at særlige Forpligtelser er der ikke paalagt de vedkommende her, og derfor kan der efter min Mening ikke være Tale om at kræve en kvalificeret Dydighed. Det kunde der være Tale om, hvis man jatte Maalet højere, end man har gjort her. Men her har man kun etableret et Fællesskab af Folk, der var under en vis Næring, og har givet dem en vis Ret. Hvis man tillige paalægger de vedkommende Korporationer Forpligtelse lige over for Lærlinges Uddannelse, over for Fagprober og paa anden Maade, kan jo Spørgsmaalet komme til at stille sig noget anderledes. Men det er ikke forudsat her; her er det blot forudsat, at de vedkommende ville tage sig af de Ting, men man har ikke gjort eller tænkt paa at gøre det obligatorisk for dem. Det er meget muligt, at man kan udvide disse Bestemmelser i en anden Retning. Det ærede Medlem fra Odense (Christiansen) var inde paa at kræve ikke blot Prøve, men Læretid. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at derved kommer man til at gaa tilbage til forrige Aarhundrede, thi i den senere Periode, under Lovsbaesenet var det ikke saaledes, at der var tvungen Læretid, der var kun tvungen Prøve, saa jeg tror, at det ærede Medlem gaar noget for vidt. Det ærede Medlem for Sors Amts 1ste Valgrebs (Sauridsen) var atter inde paa Straffebestemmelserne — med nogen Overdrivelse. Det ærede Medlem kan jo have Ret i, at nogen Nuance er der imellem Straffebestemmelserne, saaledes som de foreslaas i det nuværende Lovforslag, og som de foreligge i den nu gældende Næringslov. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den særlige Straf for Tyveri og Bedrageri, her er kommen ind, kendes i Loven af 23de Maj 1873, ganske vist for et særligt Forholds Vedkommende; altsaa der er den taget